

सः नीलत्वं प्राप्तः तत्र मानुषलोके संहारविसर्गकल्पं बंधनैर्विधिनिषेधनिगैः क्लिश्यमानस्तपोढाद्विकृषणो हारिद्रंषष्ठं संगदेवताभावमुपैति तत्रापि संहारविक्षेपशतेकल्पशते जाते सति व्यतीतेव्यतिगच्छति कर्म व्यतिहारे तद् गतिकांत्यर्थस्य वीधातोरंतःप्रश्लिष्टस्य ईधातोर्व्यतिपूर्वस्येदं रूपं तथा चेदेवो भूत्वा मन्युत्वमुपैति मानुषश्च भूत्वा देवत्वमुपैतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ एतदेवाह हारिद्रेत्यादिना देवः सहस्रशः कल्याणं संचरन् व्यविप्रमुक्तो विषयवियोगहीनो निरये च संवर्तकृतानि कले कले कृतानि कलानि भुंजानो गतीः संचरं स्तिष्ठतीति पूर्वोक्तान्ययः गतिसंख्यादशपंच च त्वारिचेत्येकोनविंशतिसहस्राणि अयमर्थः एकोनविंशतिमुखः प्रविविक्तभुगिति श्रुतेः स्वमोपमेस्वर्गेऽपि दर्शेन्द्रियाणि पंच प्राणामन आदि चतुष्टयं चेत्येकोनविंशतिर्जापद्वासनामयानि भोगसाधनानि वर्तते तान्येव पूर्ववत्तावंति शतानि सहस्राणि च भवंति अत्र दिव्योपि भोगो गगहे तु त्वात्पुण्यक्षेपकत्वादनित्यत्वाच्च निरयएवेति स्वर्गोपि निरयात् भोगप्रदकर्मणः सकाशात्तु विमुक्तं विद्धि स्वर्गोपि क्षयवानित्यर्थः अन्येष्वपि संभवेषु स्थावरतैर्यग्योन्यादिषु मानुषवर्ज्ये तु तस्मात्तिर्यक्स्वर्गवद्देवसर्गोपि भोगभूमित्वाद्धेयएवेति भावः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ व्यतीते इत्यस्यार्थं स्पष्टयति स इति देवानुषत्वं मानुषाश्च देवत्वं भजंत इत्यर्थः अमृतत्वं अद्यौ पूर्वोक्तानि श्रोत्रत्वकृच्छ्रजिह्वाघ्राण

सतत्र संहारविसर्गमेकं स्वधर्मजैर्बध्नैः क्लिश्यमानः ॥ ततः सहारिद्रमुपैति वर्णं संहारविक्षेपशते व्यतीते ॥ ४० ॥ हारिद्रवर्णस्तु प्रजाविसर्गात्सहस्रशस्तिष्ठति संचरन् ॥ अविप्रमुक्तो निरये चैदृत्यततः सहस्राणि दशपराणि ॥ ४१ ॥ गतीः सहस्राणि च पंच तस्य च त्वारिचं संवर्तकृतानि चैव ॥ विमुक्तमेनं निरयाच्च विद्धि सर्वेषु चान्येषु च संभवेषु ॥ ४२ ॥ सदेवलोके विहरत्यभीक्ष्णं ततश्च्युतो मानुषतामुपैति ॥ संहारविक्षेपशतानि चाद्यौ मर्त्येषु तिष्ठत्यमृतत्वमेति ॥ ४३ ॥ सोऽस्मादथ भ्रश्यति कालयोगाल्लुण्णे तले तिष्ठति सर्वरुष्टे ॥ यथा त्वयं सिध्यति जीवलोकस्तत्तं भिधास्याम्यसुरप्रवीर ॥ ४४ ॥ दैवानि सव्यूहशतानि सप्त रको हरिद्रोऽथ तथैव शुक्लः ॥ संश्रित्य संधावति शुक्लमेतमष्टावरानर्च्य तमान्सलोकान् ॥ ४५ ॥

चित्तमनो बुद्ध्याख्यानि ज्ञानेन्द्रियाणि दृष्टिस्तृष्टिमाश्रित्य तान्येव स्वस्वविषयलयादयकारणानीति विषयभेदान्नान्येव शतानि सहस्राणि बालयोदयान्मर्त्येषु यस्तिष्ठति स उपैतीत्यन्वयः ॥ ४३ ॥ सोऽस्मात्संकल्पकताल्लयोदयप्रवाहान् कालः कलिरूपस्तथोगाच्च प्रभश्यकृष्णे तले तलवदधोगे ते सर्वकर्कटे सर्वेभ्यो नीचे स्थावरे तिष्ठति अयमारोहावरोहप्रवाहपतितः सिध्यति मुच्यते ॥ ४४ ॥ मुक्तयुपायमेवाह दैवानीति समुमुक्षुः सप्तव्यूहशतानि दैवानि संश्रित्य रक्तादिक्रमेण अंतेशुक्लएव सन्वरौल्लोकान् संधावतीति संबंधः एकस्यानेकधाभावो ब्यूहः बुद्धेः श्रोत्रत्वकृच्छ्रजिह्वाघ्राणमनोबुद्धिरूपेण सप्रधाभूतायास्तत्तदिद्रियवृत्तिभेदात् ब्यूहानां शतानि सहस्राणि वा पूर्ववद्भवन्ति तत्र दैवानि सार्वकानि शमदमादीन्येव संश्रित्य प्रथमं रक्तः शमाद्यभिमानी देवतारूपः अत्यंतं शमादिमान्भवति ततो हारिद्रो देवस्ततः शुक्लः कौमारो बालवद्भागद्वेषशून्यो भवति ततः अष्टावरान् अद्यौ पुर्यः अवरा अनुकृष्टाः पश्चाद्द्रवावायेषु तान्सगुणाल्मरूपान् लोकां अर्च्य तमान् धूम्रादिमार्गप्राप्य चंद्रलोकादर्थ्य तरोऽर्चिदिमार्गप्राप्यो ब्रह्मलोकस्ततोऽप्यर्च्य तमान् ज्ञाने कप्राप्य लोकां न्योगफलभूतान् तस्याभिध्यानात्तृतीये देहे भेदे विश्वेश्वर्यकेवल आत्मकमहत्यादिश्रुतिप्रसिद्धं तृतीयैर्भैश्वर्यप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥